

טוב לחסות בה'

הדלקת נרות: 19:28
יציאת השבת: 20:30
רבינו תם: 21:00

תגובות והערות: 0506425002 - משפחת אחיאל. כתובת: משה בריל 9, ת"א. מצווה לעשר לעלוני שבת!

הדרך המובטחת לישועות בחיים

פרשת השבוע: פרשת דברים. שבת 'חזון'.

לרפואה פרנסה

ההצלת: הרב עובדיה יוסף בן גורגיה. הרב שמעון בן בכריה. מ"ס מנשה ואורה אחיאל. מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מ"ס מרים בת גלית. אבישי דוד בן ברכה, ברכה בת דורה דבורה. צילה בת ברכה. יעקב בן לינדה. משה חיים בן מרים, יעקב בן מלכה. עילום שם לביאת המשחה, הילה, לאה ומרים בנות ליאורה לריסה. ליאורה לריסה בת זבו זולית. רחל, יעל ופנינה בנות אירנה איסטט. שולמית בת חתן, ברוך בן גורגיה.

לזיווג הגון - רפאל בן

מרים, יעקב ויהודה בני מלכה. יהודה צבי בן דבורה, חנה אנה בת רביה ורותם בת גאולה. דורון בת שרה, דורון בת שרה.

זרע בר קיימא - שלום

בן יונה, שרון בן מלכה, פרידה בת עמליה.

לעילוי נשמת - הרב

יעקב חי בן מרגלית, מ"ס צדוק בן נור, מלכה בת אסתר, תמרה בת מזל. מזל בת דוד וכת שבע. אורי חי בן רינה רייב בן גאולה. אברהם בן אלה. ישעיהו בן יצחק. רות בת נוסרת יצחק בן עליזה. יוסף בן אנגלינה. אפרים בן רחל. ר' יצחק בן טופסחה, ר' שמעון בן סאסי אסתר בת עישה, שלום בן סופיה, גבריאל בן סמינה. אסתר בת עישה, שלום בן תמו, דוד בן אסתר, רחל בת קלמי אליהו מאיר בן סימי איפרן, עובדיה כהני. לואיזה עליזה בת שמחה. זוהרה טימסטט בת מרים. שמעון בן זוהרה. רחמים בן צ'חלה. אייל בן טובה. איריס בת מלכה ועמרם בן איזה, דוד בן זינת שרה, שמואל בן טובה לאה. סלימה סניורה בת רחל, ניסים בן ויקטוריה, זהבה בת פני ויחיא בן סעדיה.

הז'ב: יהודה בן נעמי.

רוצים הקדשה

שנתית

צלצלו.

0506425002

עם ישראל עבר במשך מאות בשנים סבל וצער רב במשך הדורות: חורבן בית המקדש, גלויות, גזירות קשות, שואה איזמה, מחבלים ופיגועים ל"ע. מה הסיבה לכך? מדוע אין יום שאין בו שלווה ורוגע במדינה? וכפי שכבר אמרו חכמינו בתלמוד (סוטה מט.): "רבן גמליאל אומר בשם ר' יהושע: 'מיום שחרב בית המקדש אין יום שאין בו קללה", ואמר רבא: "בכל יום ויום קללתו מרובה משל חבריו" - כל יום מקולל וקשה יותר מחבירו. אך מהו העוון שגרם לכל האסונות הללו לרדת לעולם? מה המעשה שעשו ישראל שחתם וגזר על כך שקללות רבות יורדות לעולם?

את הסוד מגלה המדרש (במדבר רבה טז), אשר אם יפנים אותו האדם, הוא יסיר מעליו כל צרה וסבל מחייו, וכך הם דבריו: ביום ט' באב, כשהיו עם ישראל במדבר, חזרו המרגלים מתור את הארץ והודיעו שאיננה מתאימה לנו. מיד פרצו ישראל בבכי. באותו רגע, התעורר חרון אפו של ה' על ישראל שגזר ואמר: "אתם בכיתם בכיה של חנם לפני, אני אקבע לכם בכיה לדורות". - אני אמרתי לכם שהארץ טובה ואתם בוכים? אתם תבכו לדורות. כלומר, כל הבכי והצער שסבלו כל היהודים בכל הדורות: צרות, אסונות, חולאים ומכות ל"ע, הכל הגיע בגלל שבכו ישראל בכיה של חנם.

בוכים? תעשו את זה נכון

כי כשיהודי בוכה ומתלונן על מצבו ולא מבין שה' עושה זאת מאהבתו אליו לטובתו, הוא מעורר על עצמו קיטרוג וסבל ל"ע. איננו חכמים יותר מבורא העולם, לכן אם הוא מעמיד אותנו במצב זה בחיים - סימן הוא שזה הטוב ביותר בעבורנו. מספר הרב שלום ארוש שליט"א: "באחד הימים פגשתי באדם שהיה ממורמר מאד ושקע בצער רב. מה קרה? הוא שקע בחובות גדולים מאד, אשר אין לו מהיכן לשלם אותם ולפרוע וכעת חייו אינם חיים, כל היום הולך מתוסכל וטרוד הכיצד יוכל הוא להחזיר סכום כזה אגדי. אומנם, אדם מאמין הוא, ולכן הולך הוא מידי יום במשך כשעה לבכות ולשפוך את נפשו לפני בורא עולם שירחם עליו וישוע אותה מהמצוקה הקשה שנקלע אליה. פניתי לאותו אדם ואמרתי לו: "תשמע, יש לי עצה בשבילך שתביא לך את ישועתך בקלי - קלות! ומיהי העצה? במקום ללכת כל יום ולדבר עם ה' בבכי וצער שקשה לך בחיים ומעיק עליך, מהיום והלאה תקבל על עצמך רק להודות לה' במשך אותה שעת תפילה, ותאמר לו: "רבוננו של עולם תודה רבה! תודה רבה שנתת לי חובות! תודה רבה על כל הצער והייסורים, שהרי אני יודע ומאמין שרק אתה מנהל את העולם, ואם החלטת לעשות אותי בעל - חוב, אז אני מאמין שאתה רואה שזה הכי טוב בשבילי, אע"פ שאיני מבין זאת.

כי הרי בורא עולם אוהב כל יהודי ויהודיה אהבה גדולה, לכן אין שום רע בעולם ואני מאמין שהכל, אבל ה-כ-ל הוא רק ממך לטובתי הגמורה. אז תודה על הייסורים ועל החובות. כי אתה מבין יותר טוב ממני!" אותו אדם נדהם מהדברים שאמרתי לו והחליט לנסות את הדבר. הוא ניגש באותו לילה למקום מבודד ובמקום לבכות ולהצטער כהרגלו, הוא הודה ללא סוף בשמחה רבה, מתוך אמונה שלימה שהכל מאת ה' הטוב לטובה. והישועה הגיע מהר מהמצופה... לאחר שעה שלימה של הודיה לבורא, הוא חוזר לביתו, והנה בדרך רואה אותו יהודי, שמחליט שהוא חייב לדעת משהו: "סלח לי, מדוע נעליך כל כך מטונפות בבוק?" אותו יהודי סיפר לו שהוא הלך לדבר עם ה' ולהודות לו על החובות הגדולים, ומחמת המקום בו שהה, התלכלך הוא עד למאד. מיד אמר לו אותו יהודי: "מה הבעיה? אני יכול לעזור לך! בוא לביתי ואסדר לך הלואה גדולה, אותה תחזיר לי מתי שתוכל". אותו יהודי לא ידע את נפשו, בלילה אחד שהחל להודות נחלץ הוא מכל צרותיו. מתוך דיסק של הרב ארוש כי כך אומרים חכמינו: אדם שאומנם פונה לה' על מצבו, אך הוא עושה זאת מתוך בכי שרע לו וקשה לו - הוא מעורר על עצמו דינים שאינם מאמין שה' טוב ומטיב לכל ומאתו הכל לטובה, אך אם תתחיל להודות לה' על הקשיים בחיידך, מתוך אמונה שה' טוב והוא עושה לך רק טוב - אתה תראה ישועות ונפלאות של ממש!

נא לא לעיין בזמן התפילה - למנוע יצא שכרו בהפסדו - שכר לימוד תורה בשבת פי אלף מלימוד תורה ביום חול - טעון גניזה!

★ הלכות 'שבע שחל בו ט' באב' ★ מתוך פסקי ה'ילקוט יוסף'

תספורת וגילוח בשבוע שחל בו ט' באב
(1) אסור להסתפר בשבוע שחל בו תשעה באב, וכן אסור לגלח הזקן. אבל שפם שמעכב את האכילה – מותר לגלחו. ואסור לגדולים לספר לקטנים, ומותר לאשה להסתפר בשבוע שחל בו תשעה באב והוא הדין למוהל ואבי הבן שמתרים בתספורת.
 ***

עשיית כביסה בשבוע שחל בו ט' באב
(2) אסור לכבס בשבוע שחל בו ט' באב, ואף אם מכבסו על מנת ללבוש אחר ט' באב. כמו כן אסור ללבוש בגדים מכובסים בשבוע שחל בו ט' באב, ואף אם יש לו רק בגד אחד לכל השבוע – אסור לכבס. ואף הגופיה, אסור להחליפה במכובסת. ובמקומות חמים מאד שהבגדים הפנימיים מתמלאים בזיעה, יש לנהוג כך: ילבש בגד מכובס למשך כשעה לפני שיכנס שבוע שחל בו ט' באב, ואחר כך יפשטנו מעליו וילבש בגד אחר למשך כשעה, וכן הלאה, עד שיהיו לו מספר חולצות או גרביים כאלו שיספיקו לו לאותו שבוע אשר אין עליהם שם בגד מכובס, ואז יוכל להשתמש בהם

סגולות לשמירת הבית והדירה!
(1) כותב הסגולות ישראל: "הבונה בית חדש, יאמר פסוקים מתהילים פרק קי"ט לפי האותיות הבאות: מ', י', ש', ע', ר'. שהן יחד ר"ת של שם 'הקליפה' הממונה להחריב את הבית ח"ו ועל ידי אמירת פסוקים אלו, ירחיק הקליפה מביתו".
(2) כותב ר' חיים פלאגי זצ"ל: "בית שמשאירים בו מקום ללא סיד בגודל 48 * 48 ס"מ, מול פתח הבית, וזכר לחורבן – יעמוד לעולם ולא יחרב".
(3) כותב הסגולות ישראל: "בכניסתו לדירה חדשה, יאמר "ברוך אתה בְּבואך", ויכווין בשם הקדוש בא"ב, ששם זה מסוגל להצלחה.

★ סוּלָה לְשִׁמִּירַת הַבַּיִת ★

וגם יאמר הפסוקים והתפילה המובאים בספר "ברית עולם" בסדר חנוכת הבית. ואחר כך יתן צדקה, ויכווין להצלחת הבית".
(4) מובא במראה הילדים: "אם ירצה שלא יהיה בבית שום נזק, ישם חיטה חדשה בתוך שקית, ויקח מהחיטה הזאת, וישם בחלונות ובפתחי הבתים, ויאמר: "הריני עושה בזה מעקה של ברזל להישמר".
(5) אמרו חז"ל בתלמוד: "כל בית שאין נשמעין בו דברי תורה בלילה – אש אוכלתו", כלומר, ע"י שעוסקים בתורה בבית בלילה, מונעים את אש המחלוקת והמריבה מהבית.

אתנן 'אור עיני' - yahadoot.net

★ הלכות 'שבע שחל בו ט' באב' ★ מתוך פסקי ה'ילקוט יוסף'

בשבוע שחל בו ט' באב. ואף אדם שלא הספיק להכין בגדים שאינם מכובסים לפני השבת, יוכל לעשות כן גם בשבת באופן הבא: יפשוט הבגדים שלבש בשבת בבוקר, ואחר שישן את שינת הצהריים, ילבש בגדים אחרים (שבהם ישתמש אף אחר השבת), ואין בזה משום מכין משבת לחול, כיון שנהנה מן הבגדים גם ביום השבת.

במקרה יוצא דופן, ששכח להכין לגמרי בגדים משומשים לשבוע שחל בו ט' באב, אם יש בכך כבוד הבריות (שהגיע למצב כזה שאינו ראוי להסתובב כל בציבור, מפני לבלוך אז יזעה וכדומה) – מותר לו ללבוש בגדים מכובסים אף בשבוע שחל בו ט' באב. * אסור להציע המיטה בסדינים מכובסים בשבוע שחל בו תשעה באב, ואף מטפחות הידים והאף ומפות השולחן אסור לכבסן.

דיני רחצה בשבוע שחל בו ט' באב
(3) בשבוע שחל בו תשעה באב, מנהג הספרדים להימנע מלהתרחץ בחמין (ולאשכנזים אסור מ"ח), אך בצונן מותר. (ואף לאשכנזים מותר בצונן במקום הצורך).

הדרכה מעשית

עליו לדאוג לה יותר מאשר לעצמו. המתבונן היטב יבין שאין כאן הפלייה לרעה של הגבר. הדרשה ממנו להקדים אותה לעצמו כאשר באפשרותם לרכוש בגד אחד בלבד לחג או לאירוע משפחתי, אינה נובעת מזלזול בו. אלא מכיון שהיא קיבלה כלים נפשיים המתאימים לתפקידה בקן המשפחתי, ואחד הכלים האלה הוא הרגישות לאסטטיקה ועדינות כללית, הרי הצורך בבגדים נאים ומכובדים שיכבדוה, נעשה צורך נפשי אמיתי, הרבה יותר מהצורך שלו בכך.

כאשר מתייחס רבנו הרמב"ם בספרו 'משנה תורה' אל היחס האמור להיות בין בני הזוג, הוא מפתיע את הקורא השטחי בכך שאינו מעניק הדרכה שוה לשני בני הזוג, אלא דורש מהבעל דרישות שונות מהאשה, ומהאשה דרישות שונות מהבעל. כל אדם אשר אינו הבדלי הנפש בין גבר לאשה, יתקומם מיד מדברי הרמב"ם ויטען יש פה הפליה, בין לאיש ובין לרעיתו. אולם אם ישכיל ללמוד לעומק את הדברים, הוא יבין מיד הכל.

שהרי תחושת חוסר הנוחות שלו להופיע בחג או באירוע המשפחתי בלבושו הישן, תחלוף דקות ספורות לאחר הלבשה. ואילו היא כאשה, עלולה מאד לחוש במצוקה במשך כל אותו החג או הערב. משום כך נקודת האמת מחייבת שהיא קודמת לו. מאותה סיבה בעל הפוגע במילים ברגשות רעייתו מתוך כוונה להתבדח, אינו יכול לתרץ עצמו בטענה: "עם כל חברי בעבודה אני מתלוצץ והם אוהבים את חוש ההומור שלי, ורק היא נעלבת". רעייתך אינה דומה לחברך; טבעה שונה ואם היא מתלוננת אפילו פעם אחת או אף ברמז (בפרט ליד אחרים) שדברך אינם נוחים לה, עליך להתחשב בכך גם אם הדבר אינו קל עבורך. שהרי הנך פוגע בנקודה רגישה באשה – בכבודה. ואדרבה, על הבעל להרבות בכבוד רעייתו. הן בפעילות יזומה של דברי שבח אמיתיים בפניה על מעלותיה ומעשיה, הן בזהירות והימנעות מכל דבר הפוגע בכבודה, והן ברכישת לבוש ותכשיטים לפי כבודה ומעמדה, המביא לו ברכה בפרנסתו.

התורה תורת אמת היא ומלמדת את אשר צריך להעניק כל צד לזולתו לפי צורך נפשו, מבלי לנסות לצבוע את האמת בכחל ושרק. לכן, כתב הרמב"ם בהדרכתו לגבר: "שיהיה מכבד את אשתו יותר מגופו, ואוהבה כגופו" לענין אהבה, די שיאהב אותה כשם שאוהב את גופו – כשם שהוא דורש את טובת גופו ודואג לכל צרכיו מיד כאשר מתעורר אצלו צורך כל שהוא, מבלי להמתין לקריסת המערכות שבגופו, כך יהיה קשוב לצרכיה החומריים והנפשיים של רעייתו.

וכאשר מגלה שלפי טבעה או אופייה, או משום תפקידה ועיסוקה, זקוקה היא לעזרתו – בין בעשייה ובין בתמיכה נפשית, לא יזניח וימתין שתגיע למצוקה רגשית ורק אז ימלא את צרכיה, אלא רואה הוא ברעייתו את חציו השני, קשוב לצרכיה כאל צרכי גופו, ומעניק לה מתוך שאיפה לראותה מתענגת, שמחה ומאושרת. זוהי אהבה! אולם בכל מה שקשור לכבוד, כגון נושאים רגשיים הנוגעים לכבודה של רעייתו, בגדים מכובדים ואביזרים נלווים, דיבור מכבד שאינו פוגע או מזלזל, שבחים ומחמאות וכדומה –

הוא מושם תפקידה ועיסוקה, או משום תפקידה ועיסוקה, זקוקה היא לעזרתו – בין בעשייה ובין בתמיכה נפשית, לא יזניח וימתין שתגיע למצוקה רגשית ורק אז ימלא את צרכיה, אלא רואה הוא ברעייתו את חציו השני, קשוב לצרכיה כאל צרכי גופו, ומעניק לה מתוך שאיפה לראותה מתענגת, שמחה ומאושרת. זוהי אהבה! אולם בכל מה שקשור לכבוד, כגון נושאים רגשיים הנוגעים לכבודה של רעייתו, בגדים מכובדים ואביזרים נלווים, דיבור מכבד שאינו פוגע או מזלזל, שבחים ומחמאות וכדומה –

הפלה או תפילה?

תשובה אל יוסף קאז

"היודע אתה, כבוד השר, מיהו כיום אותו תינוק שניצלו חייו? השר חיכה במתח, ואז ענה ר' רפאל לויין ואמר: התינוק הוא שמואל תמיר – אתה!".

שר המשפטים נדהם מהדברים ששמע לראשונה. הוא הרים מיד את שפופרת הטלפון ובהתרגשות חייג לאמו ושאל אותה: "אמא! האם כך אכן התרחשו הדברים? האמנם כמעט וסיימתי את חייו?".

מעבר לקו ענתה לו אמו בהתנצלות מה: "אכן כן שמואל. עליך להבין אותנו, הזמנים אז היו אחרים. קשים מאוד...".

השר תמיר ניתק את השיחה, ובפנותו אל חברי המשלחת הצהיר מפורשות: "אל דאגה, רבותי. כל עוד אני הוא שר המשפטים, החוק הזה לא יעבור בכנסת!".

יצאו הרבנים מבית השר שמחים ומאושרים אך אז פנה ר' מיכל שטרן אל רבי רפאל לויין ושאלו: "הרי הסיפור הזה היה ידוע לך גם לפני שלשה ימים, כבר אז ידעת שיש בידך את הקלף המנצח. ואם כן, למה צלצלת אלי וביקשת שאתפלל, שאקרע את השמים בתפילות? למה סבור היית שהמצב הוא כה קשה וצריכים להתפלל. והרי 'נשק יום הדין' היה בידך!".

השיב לו הרב לויין ואמר: "סיפור פה, סיפור שם... אך לולי התפילות לא הייתה לנו שום הצלחה! חושב אתה שהסיפור הצליח? לא ולא! דע לך, כי התפילה שלנו ניצחה. בלעדיה לא היה הסיפור מוצלח ככל שיהיה, משיג את מטרתו!".

כי כלל אמרו חכמינו: "ללא תפילה ובקשה מבורא העולם – אף הפעולה הפשוטה והקלה ביותר לא יכולה להצליח. וכשאדם נושא תפילה לפני כל פעולה – אף המשימה הקשה ביותר מצליחה".

גם כשאתה בטוח בהצלחתך כי יש לך את הקלף המנצח, גם לפני נסיעה קצרה בעיר, לפני ביטול פשוט של מרק – אם יש תפילה וחיבור לבורא עולם, הקב"ה נותן סיעייתא דשמיא והצלחה בדבר, אך אם האדם בטוח בעצמו שיצליח, שהרי זו פעולה פשוטה – יזכח הוא בקשים שונים.

"אם לא היינו מתפללים מקירות ליבנו, הסיפור שלי לא היה מצליח ומשפיע!".

לפני כל פעולה לבקש ולומר לבורא עולם: "תן לי הצלחה... עשה שיהיה טעים... אנא ה' סדר את הכל" – ואז זוכים לברכת ה'.

יומיים לפני הפגישה המיועדת, התקשר רבי רפאל לויין אל כל חברי המשלחת ושח להם: "דעו, כי פגישה זו היא פגישה גורלית מאוד! לקחנו על עצמנו משימה כבדה מאוד, ומי יודע אם נצליח לעמוד בה? אנחנו חייבים לקרוע את השמיים בתפילות! אנו מוכרחים לעשות מאמצים כבירים בתפילה, משום שאין לנו שום סיכוי... וכי מדוע שיקשיבו לנו? ואכן, תפילות רבות הושקעו לכך. בהגיע השעה המיועדת, צעדו חברי המשלחת במתח ובתפילה אל ביתו של שר המשפטים. בתחילתה של הפגישה, התבקש כל אחד להציג את עצמו. כשאמר רבי רפאל את שמו, ואת שם אביו, נהרו פניו של שמואל תמיר ואמר: "הו, רבי אריה הוא הרי הרב שלנו!", וכיבד את רבי רפאל להציג את בקשתם.

ר' רפאל פנה ואמר: "אבקש לספר לשר מעשה שהיה, טרם אפתח בבקשת: באחד הימים, נקשו על דלת ביתו של אבי, ר' אריה לויין, זוג שאינם שומרי תורה ומצוות. משנכנסו פנימה שטחו לפניו את שאלתם: זה לא מכבר הרתה האישה, ובעלה, אשר החליט כי לימודי הרפואה שלו אינם עולים בקנה אחד עם הולדת ילדים, מבקש שהיא תפיל את עובריה. האישה מתנגדת לכך בכל תוקף, ומאחר שהם חלוקם בדעתם, הם החליטו שר' אריה לויין יכריע בנידון. ישב רבי אריה שעה ארוכה עם בני הזוג, ותיאר להם את גודל המעלה בהבאת ילד יהודי לעולם. הוא הוסיף לדבר על ליבם עד כמה יועיל להם בן זה לעת וקנתם... דבריו היוצאים מן הלב נכנסו ללב הבעל, והוא החליט לשמוע לרב ולהימנע מהפלה. רבי רפאל לויין עצר לרגע את שטף דיבורו, הרים את עינו אל שר המשפטים ושאלו:

בדרך כלל כשרואים אדם העומד בתפילה ופורץ בדמעות, יודעים אנו כי הוא זקוק למשהו רציני מבורא עולם, לדבר שחסר לו מאד ואיננו ברשותו. איננו חושבים שאולי זועק הוא לה' שימשיך לתת לו לעבוד במקום בו עובד ומתפרנס או אולי שימשיך להיות בריא, שהרי למה שיתפלל על דבר שברשותו, הרי הוא בריא ומשכורתו מסודרת. אדם מתפלל ומתחנן לה' בד"כ כשחסר לו, אך כשהדבר בידו, הוא מקל בעניין. אך זוהי טעות גדולה מאוד! כי לימדו אותנו חז"ל כלל גדול: "בלי תפילה – אין סיעייתא דשמיא והצלחה בדבר, גם כשהוא בידך ואינו חסר לך!".

עד כדי כך אומרים חכמים (ברכות ס) כי אדם הנמצא לפני כניסה לעירו, צריך להתפלל ולומר: "יהי רצון מלפניך ה' אלהי שתכניסני לכרך זה לשלום", ולאחר שנכנס יאמר: "מודה אני לפניך ה' אלהי שהכנסתני לכרך זה לשלום".

וכן כשיוצא מהעיר, יתפלל ויאמר: "יהי רצון שתוציאני מכרך זה לשלום".

מה? מדוע יש להתפלל אפילו על פעולה כה פשוטה של כניסה לעיר... התשובה היא: כי אף פעולה הכי קטנה לא יכולה להצליח בלי נשיאת תפילה ובקשה מאת ה' לעזרה.

להתפלל ולבקש מאת ה' על הכל, ואפילו על נסיעה פשוטה בתוך העיר, כי אדם המקדים תפילה – זוכה להשגחת ה'! לפניכם מעשה מדהים שאירע לפני כמה עשרות שנים הממחיש לנו עניין זה: "בשנת תשל"ז ביקשו ראשי הממשל בארץ, לחוקק חוק המתיר הפלות. שר המשפטים שמואל תמיר היה מראשי התומכים בחוק זה המנוגד לתורה. כחלק ממאבק הח"כים החרדים בחוק, הוחלט על שיגור משלחת רבנים אל השר, בכדי לשכנעו לשנות את דעתו. בין חברי המשלחת היו רבי מיכל שטרן שליט"א, ורבי רפאל לויין זצ"ל, בנו של הצדיק רבי אריה לויין זצ"ל.

מאחר שהרבנים ידעו כי רבי אריה לויין היה אהוב מאוד בקרב חוגי הלח"י והאצ"ל, אשר שר המשפטים נמנה עליהם, הם קיוו שהימנותו של בנו במשלחת תדבר אל ליבו של השר.

אמר 'חזון – איש' זצ"ל: "התפילה היא מטה עוז ביד האדם" – התפילה היא מטה קסמים של חיבור ויצירת קשר לה' יתברך, וכשהקב"ה רואה שהאדם אומר לו: 'אני לא יכול לבד, אני צריך אותך, אני צריך את העזרה שלך, בלעדיך איני יכול, הקב"ה שולח לו ברכה ממרום ומברך את מעשה ידיו, ומאיר לו את פניו בכל אשר הוא הולך ופונה!

איך נראה ט' באב שלך?

זה היה האושר והשמחה שלה. והנה, בעודה ביום הגדול בחייה, תחת החופה, הכריזה הכלה ואמרה לסובבות: "היום אני עומדת לבנות את הבית האישי שלי, בעזרת ה', אך אני יודעת שלאבא שלי בשמיים אין בית. בית המקדש שהיה ביתו - נחרב, ולכן כאות השתתפות בצערו של אבי היקר שבמרומים, אני מקבלת על עצמי שלא לשמוע מוזיקה יום אחד בשבוע, כאבל על חורבן בית המקדש - בית ה', אע"פ שהדבר קשה עליי במאוד".

כל מי שהשתתף במעמד התרגש עד למאד מלב של יהודיה צדיקה, החשה בצערו של הקב"ה, ומקריבה מעצמה לשם כך.

לאחר החופה סיפרה הכלה לבעלה את הקבלה שקיבלה כשהוסיפה ואמרה: "כמובן שאיני כופה זאת על הסובבים אותי", ולכן גם כשבאו אחיותיה לבקרה והם השמיעו שירים ומנגינות, לא אמרה להן דבר ולא

ציוותה לסגור את המכשיר. עלון 'קול ברמה' כלה זו קיבלה על עצמה הנהגה זו מעצמה, אך בדברי חכמינו המופיעים בהלכה ישנם מנהגים שונים אשר אותם נהגו כלל ישראל, כמנהג אבלות על צער חורבן בית המקדש.

אחד המנהגים שנפסק להלכה (שו"ע סי' תק"ס) הוא להשאיר בתוך הבית, כנגד הפתח, 'אמה על אמה' ללא סיד ('והלוקח חצר מסויידת ומצוירת הרי זו בחזקתה ואין מחייבין אותו לקלוף בכותלים').

אסור לנו לעבור את צום ט' באב השנה בצורה יבשה וללא תוכן. חייבים אנו לומר לעצמנו: "זהו זה! השנה ט' באב שלי יהיה חוויה רוחנית של קירבה אל הבורא מתוך געגוע והשתפכות הנפש. כשם שבסוכות אני מתקרב אליו ע"י שמחה, כך ביום זה זוהי הזדמנות להתקרב אליו מתוך שברון לב וגעגוע".

זו ההזדמנות לאסוך את המשפחה ולהכניס תוכן וחוויה אמיתית, עם סיפור החורבן וצערו ולבקש מה' שיבנה את בית מקדשנו.

ובוכה השכינה, על הבנים שגלו משולחן אביהם, שנפרדו מהשכינה הקדושה. ביום זה נשרף בית המקדש, אלפי יהודי נשרפו ונהרגו ורבים מהם יצאו לגולה - הקב"ה בצער נורא כל יום שבית המקדש לא נברא, בגלל שהוא ברא את העולם למעננו, וכעת איננו איתו ואנו חסרים לו. אז כיצד יכול אתה שלא להיות בצער ובכי ביום זה על אביך שבוכה ומיילל ביום זה ואומר: "בני, מה שווה לי העולם בלעדך, שוב אליי ואשוב אליך"?!.

הרב ניסים יגן זצ"ל היה אומר: "אנשים מתקשרים אליי לשאול: מתי נגמר הצום? מתי מותר לאכול? אך מעולם לא התקשר אליי אדם ושאל: מתי תיגמר הגלות הקשה? מתי יבנה בית המקדש?...".

לכן קבעו חכמים ביום זה, שלא לעשות מלאכה, אלא יושבים וצמים, ועוסקים בענייני החורבן, כדי להבין את גודל האבידה, ובעיקר כדי לערוך חשבון נפש כיצד אני משפר את מעשיי כדי שיבנה בית המקדש בזכותי, אך בטח ובטח שלא להתהפך במיטה ולהשלים שעות שינה עד שיצא הצום. סיפר הרב זילברשטיין שליט"א: "ישנו אירוע מופלא שאירע עם כלה צדקנית ביום חופתה. אותה כלה היתה אוהבת לשמוע שירים.

עומדים אנו ימים בודדים לפני צום ט' באב. אך בואו ונאמר את האמת: כיצד מתייחסים אנו ליום זה, האם בוכים אנו ללא הפסקה על חורבן בית המקדש או שאולי אנחנו שוקעים בשינה כדי להעביר את הצום ומציצים בתדירות בשעון לבדוק מתי יוצא הצום הכי מוקדם? האם אנו מנצלים את היום הקשה ביותר כפי שרצו וכיוונו חכמינו שבגלל כך תיקנו יום צום?..

הסבא מסלובודקא זצ"ל היה אומר שצום ט' באב דומה ל'בית הבראה': אנשים מסתובבים עם כפכפים וחושבים כל היום על אוכל.

איננו מדברים כלל על אלו, שכבר ארוז את המזוודות לקראת נופש בסיום הצום... האם עובדים אנו על עצמנו? האם זה רצונו של בוראנו?

אומנם יבוא השואל וישאל: "אמת, אינני מרגיש צער ביום צום ט' באב, אך מה אעשה, שהרי כיצד אבכה ואצטער על בית המקדש שנחרב לפני אלפי שנים, אותו לא ראיתי ולא הכרתיו?".

וכי אדם שמעולם לא טעם את טעמו של אבטיח, יהיה בצער, כאדם שאכל אבטיח בחייו ונהנה מאד וכעת הרופאים אסורים עליו. מה הדרישה ממני? כיצד אצטער ואבכה על דבר שלא הכרתי מעולם? התשובה לכך היא: "נכון, לא ראית את בית המקדש, ואינך מבין את גודל ההפסד, אך אם תחשוב ותתבונן כמה צער יש לשכינה, כמה צער יש לבורא העולם כעת, שהרי כל זמן שהיה בית המקדש קיים, הקב"ה היה צמוד לבניו כאב אוהב, וכל מי שהיה מגיע לבית המקדש היה רואה את ניסי ה' עין בעין. הקב"ה היה איתנו בקשר אהבה ושמירה הכי גדול. עד שהגיע יום ט' באב, בו נשרפו שני בתי המקדש, ונפרד הקב"ה מבניו אהוביו בצער קשה ביותר, אשר עד היום מיללת

תגובות: 050-6425002
 פתוח: אנה כהן 9, ת"א, טפ' אכיל
 daniel777achiel@gmail.com

הרב פנחס אבותצירא
 הנג שמחים להודיע לתשבי ת"א - יפו על הגעת
 מבאר טבע, בנו של הצדיק ה'בבא אלעזר' זצ"ל
 ביום א', ז' אב (14.7) בבית הכנסת המרכזי הספרדי
 רחוב סג'רה 9, יפו. בשעה 19:15 תפילת מנחה.

ההקדשה המרכזית!
 העלון מוקדש לרפואה, הצלחה ופרנסה: משפחת קורוטה, משפחת מאירוב, חיים בן דדה, ריימונד בן חציבה, פייג שמחה בת חלימה ברכה, יוסף חיים בן תמר, מרים בת גאולה. אורה ומנשה אחיאל. זיווג הגון: שמעון בן ריימונד. זרע של בר קיימא: סיגלית בת מול. לעילוי נשמת: אוריאל בן מול, צדוק בן יחיא.

העלון מוקדש לרפואת שלום ופיה עושה בני זוהרה

תרמת ספ' ש"ח וזיכית
מאות משפחות בכל הארץ!
 חשבון בנק דואר 20-783-220.

ברכה והצלחה למשפחת ישי על זיכוי הרבינו!
 משמחים ילדים לשנת הלימודים!
 מבצע רכישת תיקי ב"ס חדשים למשפחות קטות יום.
 שמחו את בניו של ה' - 052-7155545

חידה: מיהו הבעל חי היחיד שלא אכל מעץ הדעת ולא נקנסה עליו מיתה? (טעו גמאמא) ספאק גמאק טעו טמאק אמאט אק טוטו טו